

[Knud Kristensen.]

Bemyndigelser, som Lovgivningsmagten nu tildeler Ministrene, gik over til at sige: Ministeriet foretager dette; ganske vist er der visse Retningslinier, som Ministeren giver. Tror Ministeren ikke, at det vilde give Ministrene en helt anden Stilling og Ministeriet en helt anden Stilling i dansk Administration? Jo, absolut. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Nej). Jo, absolut. Derfor ser vi da ogsaa, at Ministeren forbeholder sig de Bemyndigelser, der gives baade i § 8 og i § 6. Der staar ikke „Finansministeriet“, men der staar „Finansministeren“. Jeg vilde, hvis den højtærede Justitsminister var til Stede, ogsaa spørge ham, hvad han vilde mene om, at man i Stedet for at give Ministrene en Række Bemyndigelser til at føre Lovene ud i Livet havde givet dem til Ministerierne, altsaa til Kontorerne, og altsaa havde sagt: Det er dem, der faar Bemyndigelsen; det er dem, der skal foretage dette; saa kan de faa nogle Vejledninger fra Ministrene.

Der gives selvfølgelig en Vejledning i selve Loven, og der gives en Vejledning i Cirkulæret, og der kan gives en Vejledning ved Møder enten ved Begyndelsen af Ligningsarbejdet eller paa anden Vis, hvorved der gives almindelige Regler, men i det daglige Arbejde, i den daglige Indgriben i de praktiske Forhold er det Kontoret, som er den øverste. Det er det, der faar Bemyndigelse til at foretage disse Ting.

Der er ogsaa et andet Forhold, som gør, at Kontoret vil faa en helt anden Stilling, end det har haft hidtil. Jeg tænker paa Sammenblandingen af Behandlingen af personlig Skat og af Ejendomsvurderingerne. Der er 14 Mand i Ligningsraadet, men disse 14 Mand skal enten dele sig — det staar der ikke noget om i Lovforslaget —, eller de skal have Forstand paa det hele; men da disse Folk netop skulde være praktiske Folk, og da saadanne ikke kan ofre al deres Tid paa Administrationen af disse Love — for saa vilde de jo være en Slags Embedsmænd —, saa er det efter mit Skøn umuligt, at disse Folk kan komme ind i disse Sager, som ogsaa inden for de forskellige Omraader er af meget forskellig Art.

Jeg skal blot nævne med Hensyn til Over-Skyldraadets Virksomhed, at der er meget stor Forskel paa at vurdere Skove og at vurdere Byejeendomme eller Landejeendomme. Men disse 14 Mænd skal have Indseende med alle disse Forhold og kunne tage Bestemmelse om Retningslinier for Skatteafgørelser, naar der kommer Klager; de skal kort sagt være Eksperter paa alle disse

Omraader. Men det kan de ikke være. Derfor gaar det her, ligesom naar den almindelige Administration i Staten bliver alt for omfattende, saaledes, at saa vokser Indflydelsen af de kontormæssigt uddannede, som har med de rent tekniske Ting at gøre, og mindre og mindre Indflydelse faar de rent praktiske Folk, de, som i ringere Grad er Embedsmænd paa disse Omraader.

Jeg mener altsaa, at det, der her foreslaas, betyder en Udvidelse af Kontorstyret; det er Bureaukratismen, der trænger igennem fremfor de mere praktiske Folks Indflydelse paa Arbejdet. Nu ved jeg nok, at det, der fremføres som Begrundelse herfor, navnlig er, at det er af Værdi, at Klagebehandling og Vurdering adskilles. Men jeg tror absolut, det er mere Teori end noget, der har praktisk Betydning. Jeg har ikke hørt noget i alt Fald med Hensyn til Over-Skyldraadet. Det er det; jeg har særligt Kendskab til, og for at forsvare mig imod den Beskyldning, at jeg skulde staa op og tale som særlig sagkyndig, vil jeg gerne sige, at jeg er meget lidt sagkyndig paa Landsoverskatteraadets rent arbejdsmæssige Omraade. Men hvad Over-Skyldraadets Arbejde angaar, saa foregaar det paa den Maade, at Over-Skyldraadet giver Vejledninger, og det er meget sjældent, for ikke at sige aldrig, at det paa Forhaand, inden Klage foreligger, fastsætter Værdien for den enkelte Ejendom. Derfor er det i høj Grad uafhængigt, og har ikke taget Stilling til de enkelte Ejendommers Værdiansættelse, det staar fuldstændig frit. Det har givet de almindelige Vejledninger, de almindelige Retningslinier, de almindelige Principper, hvorefter der skal vurderes, men det er ikke saadan, at dermed er der taget Stilling til de enkelte Ejendommers Værdi. Jeg har heller aldrig hørt, at nogen med Mistillid har indanket sin Sag for Over-Skyldraadet. Jeg har spurgt forskellige, ogsaa Vurderingsmænd og Skyldraadsmænd, og de har sagt, at de har heller aldrig hørt det. Derfor tror jeg, at denne Sag er mere teoretisk end praktisk. Den har heller ikke, som jeg sagde før, meget med Realiteterne at gøre, fordi Over-Skyldraadet i Virkeligheden ikke fastsætter de enkelte Ejendommers Værdi.

Jeg forstaar ikke, hvorledes en Skatteret skal afgøre Klager, naar den ikke har været med i den almindelige Forberedelse til Vurdering af Ejendomme. Ansættelse af Ejendomme er ikke noget, man kan regne sig til, det er ikke noget, man kan føre Bevis for, det foregaar jo efter et rent Skøn, og hvis Skatteretten ikke er med i Forberedelsen, med til at stikke Linierne ud for,